

pohištvo ter oplazila in omamila njegovo hčerko, da ji je moral zdravnik nuditi pomoč. Nato je prebila strop in v hlevu ubila eno kravo, drugo pa omamila. — Ubilo kravo je posestnik kupil prejšnji dan. Strela je nato oplazila nekaj vogalov sosednjih hiš, nato pa menda ista strela preskočila na skoraj 700 metrov oddaljeno gospodarsko poslopje vdove Škrjanc, kjer se je užgalo seno, nato odskočila v vodnjak, od tam pa v zemljo. Čuden slučaj je hotel, da je gori omenjeni Kastelic pred nekaj dnevi pripeljal seno k tej vdovi v hrambo za novo kupljeno kravo. Tako je nesreča tem večja, ker mu je strela ugonobila kravo in seno. Škrjančevi pa je pogorelo ostrešje in razni drugi predmeti kakor tudi precej drv. Škode ima 7000 Din. Zavarovana pa je bila za malo vsoto.

Utonil v Blejskem jezeru. Pri kopanju je utonil v Blejskem jezeru Franc Kobolet, poštni uradnik, doma iz Konjic.

Nenadna smrt italijanskega zdravnika v brzovlaku. Dne 13. avgusta dopoldne je odpeljal iz Postojne posebni vlak italijanske izletnike skozi Slovenijo v Budimpešto. Med postajama Zalog in Laze je smrtno zadela kap dr. Franca Braccapaccia, 42 letnega zdravnika iz Neapolja.

Razne novice

Petdesetletnico je slavilo na praznik Marijinega Vnebovzetja gasilsko društvo v Framu pri Mariboru.

Državna klasična gimnazija v Mariboru. Na tem zavodu se bodo vršili popravni izpiti po sledečem redu: Popravni nižji tečajni izpit 25. avgusta, zjutraj ob osmih, popravni višji tečajni izpit, pisni 25. avgusta, ustni 26. avgusta, obakrat zjutraj ob osmih. Drugi popravni in razredni izpiti pričnejo 27. avgusta ob osmih zjutraj. Podrobni načrt je nabit na razglasni tabli v šolske veži. Vpisovanje se bo vršilo po razporedi, kakor je objavljen v letnem izveščju.

Na drž. real. gimnaziji v Ptujju bodo razredni in popravni izpiti po temle redu: 26. avg.

Trgovci, kupujte šolske potrebščine za domače šole pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru ali v Ptujju!

razredni izpiti za II.a in V. razred, 27. avg. popravni izpiti za I.b in II.a razred, 28. avgusta popravni izpiti za II.b in V. razred, 29. avgusta popravni izpiti za III.a, III.b in VI. in VII. razred, 31. avgusta popravni izpiti za I.a razred ter nižji in višji teč. izpit.

Revolucija v cenah. Radi nakupa dveh tovarniških zalog čez 100.000 m blaga prodajam kreton in modrotisk 6 Din, delen 7 Din, cefir 8 Din, krep 9 Din, avila 11 Din, volna s sviljo 13.—, 15.—, 17.— Din. Stermeck. 000

Rekordni polet ruskega aeroplana. Sovjetski enomotorni aeroplan Ant-25, katerega vodijo letalci Čekalov, Bajdukov in Beljakov, se je vzdignil v Moskvi ter je letel v Barenovo, na zemljo Franca Josipa v severnem ledenem morju, čez nos Čeljuskin v Petropavlovsk na Kamčatki. Od tam se je vrnil nazaj ter je pristal na malem otoku v reki Amur blizu mesta Niklajevsk. Vkljub dvakratnim hudim viharjem je ostal v zraku 56 ur in 20 minut. Pretekel je 9374 km. Sovjeti imajo okrog 5000 vojnih aeroplanov, kar je strašna moč proti vsakemu sovražniku.

Starši, ki dajete denar za šolske potrebščine, opozorite svoje otroke, da kupujejo v Tiskarni sv. Cirila!

Obžalovanja vredni slučaji.

NOVA RAZJASNITEV GLEDE UMORA NA POBREŽJU PRI MARIBORU.

Zadeva umora vpokojenega financarja Stranjšeka na Pobrežju pri Mariboru, ki je pred dobrim mesecem razburjala celi Maribor, je po izpovedih prijatih zločincev že takorekoč čisto pojasnjena.

Kakor znano, sta bila pred nekaj tedni domnevana morilca Stranjšeka, Karl Stern in Ivan Koler, na podlagi tiralice iz Maribora aretirana v Leobnu na Zgorn. Štajerskem. Tekom zasliševanj sta krvav zločin priznala in je bilo tozadevno gradivo poslano mariborski oblasti.

Stern je priznal, da je umoril Stranjšeka dne 8. julija zjutraj v kuhinji in ga oropal. K zločinu bi ga naj bil nagovoril znani Franc Belak, kovaški pomočnik s

Pobrežja. En dan pred umorom je Sternu in Kolerju razložil Belak v Magdalenskem parku zločinski načrt in Stern si je nato natančno ogledal Stranjšekovo hišo.

Trojica je sklenila, naj obišče K. Stern Stranjšeka in ga naj vpraša, če ima stanovanje, da ga odda. Nato bi naj izsilil od njega 30.000 Din, katere so lopovi domnevali pri financarju. Koler bi naj stal na straži pred hišo in Belak bi naj čakal doma na plen.

Ko je stopil Stern v Stranjšekovo kuhinjo, ga je vprašal, kakor je bilo sklenjeno, in je zahteval od njega denar. Stranjšek je rekel, da bo prinesel zahtevano svoto iz sosednje sobe, a se je vrnil s svojo staro službeno sabljo in se je postavil v bran. Nato se je pognal Stern vanj, ga je zagrabil krog vratu in ga je zadavil v osmih minutah.

Ko je ležal Stranjšek mrtev na tleh, je morilec nasilno odprl omaro. Odnesele je iz nje 4800 Din in ne 30.000 Din. Nikdo ga ni videl, ko je zginil z denarjem. S Kolerjem se je nato odpeljal Stern v avtobusu v Celje in od tam v Zagreb, kjer sta se zadrževala pet dni v hotelu. Iz Zagreba sta se vrnila nazaj v Maribor, vendar se nista oglasila na domu na Pobrežju, ampak sta se vtihotapila v Avstrijo, kjer sta se čutila na varnem.

V istem smislu se glasi tudi Kolerjeva izpoved.

Na podlagi omenjenega obtežilnega gradiva je bil te dni na Pobrežju aretiran v svojem stanovanju Belak in izročen mariborskemu okrožnemu sodišču. Aretirani zanika, da bi Sterna poznal, pač pa prizna, da je govoril o izropanju Stranjšeka s Kolerjem.

Stern in Koler bosta v kratkem prepekljana iz Leobna v Maribor.

Vlom v stanovanje. V Mariboru se je priklatil skozi okno v stanovanje sodnika dr. Kejžerja v Vrtni ulici neznanec in mu je odnesel obleke za 6500 Din.

Svoji k svojim ne sme biti samo prazna beseda! Zato kupujte v Tiskarni sv. Cirila.

»Da bi Ravnjak ciganko vzel — nak, tega pa ne verjamem.«

»Jaz tudi težko verjamem,« je pritrdil Osojnik; »mogoče je pa le. Pri vas ciganih se ženske naučijo raznih coprnij, da premotijo in zmešajo moške. Saj si brez čarovnije že tega ne morem misliti, da se je mogla deklica na Ravnah tako udomaćiti.«

Ciganski poglavar se je moral siliti, da se ni zamejal. Ugriznil se je v jezik, pogledal hudo resno in dejal:

»Ne morem tajiti, da so res take coprnije... Ako se ciganka zapne, se ji tudi posreči, da moškega čisto zmeša.«

»Torej vidiš: sam praviš, da more. Zapela pa se je, prekleta črnuhlja; prisegel bi, da se je.«

»To ne sme biti, Ravnjaka ne sme dobiti. Saj bi nas cigane pobili. To bom že prekrizal.«

»Kako pa, bi rad vedel.«

»Rekel bom Ravnjaku, da je deklina moja in da mu je kot oče nikoli ne dam.«

»To ne pomaga nič; dekle ima leta in lahko stori, kar hoče.«

»Potem vem nekaj drugega, kar mu bo vzelo za vselej veselje, da bi jo vzel. Le počakaj!«

»No, kaj?«

»To je moja skrivnost. Le toliko ti povem, da mi je o dekletu nekaj takega znano, da se bo Rav-

njaku želodec obrnil, tako se mu bo studilo, ko to čuje.«

»Ha, ali je kaj zagrešila? Kaj prav hudega, kaj? Toda Ravnjak ne bo verjel.«

»Pripeljal mu bom take priče, da bo moral verjeti; ali priče so drage, denarja pa nimam.«

»Opravi to, razdvoji ju — dal ti bom toliko denarja, da boš zadovoljen!«

»Ne, moj ljubi, kakor zadnjič, tako se danes ne dam. Da bi si usta že prej brisal, preden sem klobaso pojedel — ne! Takoj tukaj zdaj mi daj denar; drugače še z mezinem ne ganim.«

»Odkod pa naj vzamem denar tu na planini?«

»Saj ga imaš pri sebi. Prerad ga imaš, da bi ga kje pušcal. Toliko te že poznam... Jaz pa brez denarja ne opravi ničesar.«

»Prekleti cigan, koliko pa hočeš?«

»Osem tisoč, nič več in nič manj.«

»Ali si nor? — S tem denarjem si kupim že malo kmetijo.«

»Pa si jo kupi, če misliš, da je tako bolje zate! Mene pa pusti, da grem svojo pot!«

Osojnik se je popraskal za ušesi in preudarjal. Čez nekoliko časa je dejal:

»Štiri tisoč imam pri sebi — da več nimam, ti prisežem. Teh štiri tisoč ti dam danes; one štiri ti bom plačal, ko boš med črnuhljo in Ravnjakom na-

na Francoskem so izsuli ribiči pol milijona slanikov v morje, na Holandskem so uničili 100 tisoč prašičkov, na Danskem 25 tisoč krav. Sedaj pa si še oglejmo drugo stran tega skrajno in neverjetno brezvestnega uničevanja. Po podatkih statističnega urada Društva narodov j. leta 1934 umrlo od gladi 2.4 milijonov ljudi, 1.2 milijonov je izvršilo samomor zaradi pomanjkanja in ena četrtnina celotnega človeštva se je le s težavo preživela.

Najkoristnejše drevo na svetu

je v Braziliji rastoče mlečno drevo. Rodi sad, ki ima okus kakor naše jagode. Deblo izloča sok, ki povsem nado-

Vlom v trgovino. Neznanci so vlomili skozi nasilno razširjeno mrežo na oknu v Breznem ob Dravi v trgovino trgovca Pavla Pinterič. Odnegli so raznega blaga za tri tisoč Din.

Pod vlak se je vrgel pred postajo Hajdina Franc Tomažič, 69 letni krojač iz Ptuja. Vzrok samomora je beda.

Nasilen dežnikar in brusač. V št. Vidu pri Ptuj je dobil zatočišče na šklednju dežnikar in brusač Filip Čeh. V pijanosti je nadlegoval mimoidoče vaščane. Ker so bili vsi opomini, naj bo miren, zaman, je dobil občinski tajnik od župana nalog, da nemirneža in zmerjača spravi v sosedno občino. Tajnik se je podal k Čehu in je zahteval od njega dokumente. Pozvani se ni zmenil za tajnikovo zahtevo in radi tega so poklicali na pomoč žandarje. Ko sta se orožnika pojavila v šklednju, kamor se je potegnil Čeh, je ta naravnost pobesnel. Naenkrat je potegnil nož in se je zabodel v vrat. Z zvevajočo rano so brusača spravili v ptujsko bolnico, kjer upajo, da ga bodo ohranili pri življenju.

Roparski napad brez plena. Danijel Car, 47 letni gostilničar iz Slov. Bistrice se je peljal na kolesu v Celje. Med potjo so ga napadli neznanci in zahtevali od njega denar. Car je padel s kolesa ter si zlomil desno roko. Na tleh ležečemu so preiskali vse žepke. Ker niso našli pri njem denarja, so ga pustili in zginili. Pozneje so Carja oddali v celjsko bolnico.

Naplavljeno truplo samomorilca. Pri št. Janžu na Dravskem polju je naplavila Drava truplo Franca Kranarja, ki je skočil v Mariboru dne 7. avgusta v vodo z dravske brvi v samomorilnem namenu.

Pijani fantje streljali na dve ženski. — Krvava dejanja se po deželi žalibog vedno bolj množijo. Dne 11. avgusta zvečer je bil izvršen v Turškem vrhu v Halozah napad, pri katerem je napadlo deset pijanih fantov dve ženski in na nju streljalo. Le slučaj je, da nista obe napadeni bili zadeti smrtno. O poteku vse obsodbe vrednega zločina nam poročajo to-le: 56-letna posestnica Marija Kukec s Turškega vrha se je vračala proti večeru s svojo omoženo hčerko Julijano Kokot z njive

proti domu. Na odprti cesti jima je prišlo nasproti kakih deset fantov. Brez vsakega povoda so začeli pijanci ženski izživati in so slednjič na revni streljali. Posestnico Kukec je zadela krogla v levo nogo, njeno hčerko pa kar tri. Na klice napadenih so se lopovi razkropili. Obe ranjeni so oddali v bolnico, napadalce zasledujejo orožniki.

Ga izropali in vrgli na ogenj. Da bi si poiskal zaslužek na drugi strani Gorjancev, se je podal na pot Jožef Srebrnjak, 55 letni zidar in posestnik iz V. Roj pri št. Jerneju na Dolenjskem. Po pešpoti je prišel blizu majhne cerkvice na vrhu Gorjancev. Zapazil je ogenj, ob katerem sta stala dva našemljena in s karabinkama oborožena vojaka in ena prebolečena ženska, ki je bila najbrž moški. Srebrnjak se je približal ognju in prosil, če bi si smel prižgati cigareto. Trojica ga je prišla, mu odvzela 40 Din, katere je imel pri sebi, ga zvezala, vrgla na ogenj in zginila. Z zadnjimi močmi ter ves opečen se je Srebrnjak privlekel do bližnje vasi Vodenice, odkoder so ga odpeljali k zdravniku v Kostanjevico, ki je odredil prevoz v bolnico. Srebrnjakove opekline so zelo resnega značaja.

Izpred sodišča.

Za krvavo dejanje 15 let ječe. V Mariboru je bil 11. avgusta obsojen na 15 let ječe 47letni mesarski pomočnik Ferdinand Knapič. Ozadje obsodbe je krvav zločin, katerega je zagrešil obsojeni 12. februarja na dravskem mostu v Mariboru nad 45letno Terezijo Konrad. Obtožnica je navajala, da se je pustila zavarovati pri mariborski »Samopomoči« za 22.000 Din obsojenčeva mati Ana Knapič. Ker ni mogla izpolnjevati zavarovalnih obveznosti, je odstopila polico Tereziji Konrad, s katero sta si bili dobri. Konradova je plačevala redno obveznosti. Po smrti Knapičeve leta 1934 je dobila Konradova celo posmrtnino izplačano. Med Konradovo, Ferdinandom Knapičem in njegovo sestro je obstojal dogovor, da bo Ana Konrad po materni smrti izplačala Ferdinandu in njegovi sestri vsakemu po

BATERIJE CROATIA

žepne anodne-ogrevače, izdeluje samo domača tvornica

IVAN PASPA I SINOV
ZAGREB, KOTURAŠKA 69

3000 Din. Ker tega ni storila, je prišlo do tožbe, katero je Konradova dobila. Radi navedenih vzrokov je kuhal Ferd. Knapič na Konradovo jezó in je iskal priliko, da bi se nad njo maščeval. Dne 12. februarja je že na vse zgodaj popival po mariborskih krčmah in prežal na svojo nasprotnico. Krog 12. ure predpoldne jo je pričakal na glavnem mostu in jo je vpričo občinstva zaklal z osmimi zabodljaji z nožem.

Obsojen, ker je sleparil s hranilnimi knjižicami. V Ljubljani je bila 14. avgusta razglašena obsodba nad Jožefom Grašekom radi zločina prevare s hranilnimi knjižicami v 205 slučajih, dalje radi prestopka oderuštva in radi zločina ponarejanja domačih listin na skupno kazen treh in pol leta robije. V kazni se mu vsteje preiskovalni zapor od 21. novembra 1935 naprej.

Slovenska Krajina.

Sobota. V torek 11. avgusta se je vršil v Martinišču redni občni zbor Slovenskega kat. akad. društva »Zavednost«. Občni zbor je trajal skoraj do 14. ure. Za predsednika društva je bil izvoljen g. Berden Pavel, ki se radi zaposlenosti občnega zbora ni udeležil. Bilo je precej ostre, brezplodne debate. Duhovi so vedno najbolj razburijo, ko pride na dnevni red časopisje. Pa že dajte enkrat to zadevo ad acta! Sofizem gor, sofizem dol. Ta občni zbor je pokazal, da se Klub prekmurskih akademikov zelo moti, če misli, da se bo »Zavednost« cepila v borbi proti komunistom.

Turnišče. V naši fari se je spet zbudila nalezljiva bolezen takozvana škrlatinka, ki je že par let mirovala.

mešča mleko od krav. Domačini krijejo svoje potrebe na mleku iz teh dreves. Iz drevesa pridobljeno mleko lahko stoji osem tednov, ne da bi se skisalo. Če pa postane kislo, se spremeni v vosek, iz katerega izdelujejo sveče.

Napovedovalcu bodočnosti Kalchasa

je bilo prerokovano, da bo ob gotovi uri umrl. Ko je ta ura prišla, je še živel. Tako se je veselil te lažiprerokbe, svojega tovariša, da je radi smeha tekom par minut umrl.

Izplif za kovaškega mojstra.

V starih časih je bil to nekaterih krajih običaj, da je bil proglašen za kovaškega mojstra oni pomočnik, ki je zgo-

pravil tak plot, da ne prideta skup. — Če vzame Ravnjak mojo Lenčko, ti bom kak stotak še navrgel.

Zdaj je preudarjal cigan.

»Velja,« je dejal čez čas; »naj bo!«

Iztegnil je obe roki, da mu je kmet naštel denar. Potem se je priklonil in rekel:

»Zdaj pojdem čez Kozjek pa jo bom morda mahnil na Maribor, da ji že tam stopim na rep.«

»Prav! Glej, da bom kmalu kaj čul o tebi — in tudi čutil, da si kaj opravil! Če boš ti name gledal, bom tudi jaz nate; na škodi ti ne bo.«

Ko se je cigan že precej oddaljil od Osojnika, se je zahehetal:

»Osel stari, misliš, da ti bom jaz za osla!... Ampak imenitno mi je posvetil. Zdaj ju imam oba v kleščah: Osojnika in Ravnjaka. Bom videl, kje se bo dalo več zaslužiti.«

Ko je cigan odšel, se je Osojniku obraz razjasnil in lotil se je novih načrtov. Zelel si je Ravnjaka za zeta, pa ne zaradi tega, ker bi hotel hčerki dobro, ampak zato, ker si je na tak način hotel pridobiti najveljavnejšega in najbogatejšega kmeta na Bistrici. Z vsemi silami je hotel to doseči.

Pred Sinsvetimi so bile na Bistrici občinske volitve in tudi Ravnjak je bil izvoljen. Še v sanjah pa mu ne bi bilo prišlo na misel, da bodo njega — najmlajšega — izbrali za župana. Toda Osojnik se je trudil na vse kriplje, od hiše do hiše je hodil, nago-

varjal, obljubljal, celo grozil — in je res nabral veliko večino za Ravnjaka. Seveda je računal po svoje in zase. Na vsak način si je zaslužil Ravnjakovo hvalečnost. Ravnjak pa, ki županskih poslov ni bil vešč, bo tudi moral večkrat k Osojniku na dom to in ono vpraševati; obilno delo ga bo tudi odvrčalo od zaljubljenih muh, po vrh ga bo kot župana moralo biti še bolj sram, da bi si ciganko obesil za ženo.

Ravnjak, ki je bil županske časti zelo vesel, je res ob vsaki priliki kazal Osojniku svojo hvalečnost, češče je prihajal na Osoje, z Lenčko se je prijazno menil, celo šalil se je z njo, skrbno pa se je izogibal vsake besede, ki bi ga bila zavezala. S svojim srcem je bil pri Pavli, čeprav jo je zelo redko obiskoval in še niti enkrat ni imel prilike, da bi bil na samem z njo govoril. Včasih ji je napisal kako prisrčno pisemce.

Osojnik pa je bil židane volje, kakor da so se mu vse skrbi skadile, čeprav o ciganskem poglavarju ničesar ni slišal in tudi drugače ni bilo čutiti, da je ta kaj opravil.

IX.

Odkar je Urška vpregla »mojstra Smolo« v zakonski jarem, se mu je življenje vse obrnilo. V njegovi koči je bil zdaj red kakor še nikoli prej. V skrinji ni bilo več raznih skled in kotličkov, ampak lepo zložena in očejena obleka; ura na steni je imela